

Művészek, akikkel nap mint nap találkozhatunk

A kortárs festészetéről tartott előadást Földesi Barnabás

– Érdekes a kortárs művészet, hiszen olyan alkotókkal találkozhatunk személyesen, akik vagy részben már bekerültek, vagy be fognak kerülni a művészettörténetbe – mondta el *Földesi Barnabás* művésztanár előadássorozatának következő állomásán, amikor a művelődési házban kortárs festményeket tett a boncasztalra. Festmény és fotó egymáshoz való viszonyáról, a magasművészet és tömegkultúra közeledéséről egyaránt hallhattunk, s felmerült az előadás során, hogy vége van-e a művészetnek.

A III. Béla Gimnázium művésztanára a kortárs festészet különböző irányzatait ismertette, melyek közül a legerőteljesebb a fotórealizmus. Érdekes fordulat állt elő a művészetben, hiszen amikor megjelent a fotó, a festményt akarta utánozni, később azonban a festészetre kezdett el hatni a fénykép. Fotóra hasonlító képeket kezdtek festeni, és a fotórealizmus mára eljutott arra a szintre, hogy csak egészen közélről lehet megállapítani, fényképpel, vagy festménnyel van dolgunk – tudtuk meg a művésztanártól. Hozzátette: idővel változott a technika, különböző variációkat alkalmaztak az irányzat képviselői, játékoság, esetlegesen retróhatás is érződik a műveken. Mindez odáig vezetett, hogy a festészet nem tudott versenyezni a fotóművészetrel, több jegyét is „átengedte neki”.

A kortárs művészet egyik legfőbb jellegzetessége, hogy a művész már nem akar a társadalomra hatni, megelégszik azzal, hogy kapcsolatba lépjen vele, vagy ábrázolja azt. Korunknak vannak olyan alkotói is, akikre a modern technika sem hat, művészetüket arra alapozzák, hogy inspirációt merítenek a művészettörténetből. Az előadó Vincent Van Gogh példáját hozta fel arra, hogy ha valaki a saját korában nem volt elismert művész, később tartozhat a nagyok közé. A híres holland festőt szinte emberszámba sem vették, amíg élt, egy képét sem tudta eladni. – A kiállítására legalább akkora tömeg zarándokolt el, mint amekkora tömeg elkerülte őt életében – mondta el Földesi Barnabás, aki beszélt arról is, hogy a magasművészet egyre jobban közeledik a tömegkultúrához. Ennek a legkézzelfoghatóbb jele az elüzletiesedés, sok művészt már csak az motivál, hogy el tudja adni a képét. **Vége van a művészetnek?** – tette fel a megható kérdést a művésztanár. Történeti ismertetőjéből értesülhettünk arról, hogy évszázadokkal ezelőtt egy szűk réteg, az arisztokrácia képviselte a művészetet, a népiek és a munkásosztály egyáltalán nem jutottak hozzá. A polgári átalakulás lehetővé tette, hogy minél szélesebb rétegekhez eljusson a kultúra, s manapság már nincs olyan osztály, amely ne kapna belőle. Ugyanakkor hozzátette: a különböző kommunikációs csatornákon nem magasművészet fut szét, hanem tömegkultúra.

Többen azt vallották, hogy az impresszionizmussal véget ért a művészet, az avantgárde már valami egészen más. Aztán amikor egy híres festő meghirdette tárlatát, s falakra kirakott képek helyett disznósírral kente be a kiállítóterem sarkait, akkor mondták azt: ha eddig nem volt vége a művészetnek, most biztosan vége van... Földesi Barnabás a tréfás történethez hozzátette: kétségtelen, hogy lezárult egy fejezet a művészetben, de azért még beszélhetünk róla. A kortárs művészet korunk problémáit fogja meg, mai témákat ábrázol, a fotó és a társadalmi érdeklődés miatt pedig közérthető.

Az előadó két, a zirci gimnáziumhoz kötődő kortárs művész festményét is bemutatta: *Hatala Péter* egykori bélás diák az extrém sportoknak hódol, hobbiját jelenítette meg képén, *Sudár Péter* művésztanárnak pedig a zöld bányászház egyik szobájában készült, jól ismert portréját láthattuk. Kollégájával kapcsolatban az előadó elmondta: a látványt nem a

fotórealizmus felől közelíti meg, hanem a 19. századi látványfestők hagyományaira támaszkodik.

Földesi Barnabás előadását napszemüvegen keresztül szemléli Micky Egér. Jellemző fotórealista kép a vásznon

Földesi Barnabás alkotásaiból nyílt kiállítás a veszprémi Óváros téren található Blog Kortárs Galériában. A tárlat május 27-ig tekinthető meg.

Kelemen Gábor